

Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri ry
Kuninkaankatu 39
33200 Tampere
pirkanmaa@sl.fi

VASTAUS
21.3.2022

Suomen luonnonsuojeluliiton Satakunnan piiri ry
Otavankatu 5
Pori 28100
satakunta@sl.fi

...

Vastaus vastinepyyntöön koskien muutoksenhaunalaista Suomen Riistakeskuksen päätöstä 29.12.2021, 2021-1-000-23665-6 (diaarinumero 114/03.04.04.04.34/2022)

Riistakeskuksen lausunto

Valitusoikeus

Lausunnon aluksi Riistakeskus tuo esille, että Satakunnan piirin valitusoikeus tulisi tarkistaa. Toteamme, että valituksenalainen Riistakeskuksen päätös (2021-1-000-23665-6) kohdistuu myös Satakunnan piirin toiminta-alueelle, eli Pohjanmaan, Rannikko-Pohjanmaan ja Satakunnasta Pohjois-Satakunnan muodostamalle suuralueelle, koskien ns. Lauhanvuoren laumaa. Lauman reviiri on laajempi kuin päätöksessä määritelty metsästysalue. Satakunnan piirillä on edustaja Pohjois-Satakunnan susireviirisidosryhmässä.

Suotuisa suojelutaso

Vastineessaan Riistakeskus toteaa suotuisan suojelun tason viitearvon määrittämisestä: ”Suomen riistakeskus huomauttaa, että suotuisan suojelutason viitearvon laskenta perustuu Luonnonvarakeskuksen suorittamaan mallinnukseen ja kansainvälisen luonnonsuojeluliiton IUCN:n kriteeristöön valituksenalaisessa päätöksessä yksityiskohtaisesti kuvatulla tavalla. Näin ollen kyseessä ei ole vailla pohjaa oleva käsitys, vaan tieteelliseen tutkimukseen ja luonnonsuojelubiologiaan perustuva argumentoitu laskentatapa, jossa hyödynnetään pienimmän elinvoimaisen populaation (PEP) käsitettä, ja jolla voidaan arvioida luontodirektiivin mukaisen suotuisan suojelun tasoa ja sen saavuttamista. Vaikka viitearvon laskentaa tarkennetaan edelleenkin kuluvan vuoden aikana, ei se millään muotoa heikennä sille jo saavutettua tieteellistä perustaa (ks. Luken väliraportti) taikka ylipäänsä parhaaseen käytettävissä olevaan tieteelliseen tietoon perustuvaa päätösharkintaa ja esitettyä analyysiä vaikutuksista susikannan kehitykseen susipopulaatioiden eri mittakaavoilla.”

Luonnonvarakeskuksen väliraportissa esitellään useita eri tapoja määrittää viitearvo eri lähtökohdista. Raportti ei kuitenkaan kerro suotuisan suojelun viitearvoa, sillä määrittelyssä käytettävien menetelmien kehittäminen on Luonnonvarakeskuksen mukaan yhä kesken. Suden suotuisan suojelutason viitearvon määrittämisen keskeneräisellä menetelmällä ei voida katsoa takaavan sen varmistamista, että suotuisan suojelun taso saavutetaan tai säilytetään. Uhanalaisen lajin suojelusta poikkeaminen ei voi perustua keskeneräisiin menetelmiin tai

niihin sisältyviin riskiarvioihin. Euroopan Unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 191 artiklassa on vahvistettu ennalta varautumisen periaate, jonka tavoitteena on varmistaa ympäristönsuojelun korkea taso ennalta ehkäisevän päätöksenteon avulla riskitapauksissa. Epävarmassa tilanteessa luontoa mahdollisesti vahingoittava toimenpide on jätettävä tekemättä sekä ennalta varautumisen periaatteen että varovaisuusperiaatteen nojalla.

Riistakeskuksen mukaan: ”Skandinavian susipopulaation viitearvon määrittämisen yhteydessä esitettiin, että tämä ehto täyttyy, kun viitearvo asetetaan kaksi kertaa suuremmaksi kuin PEP (Liberg ym. 2015), ja näin saatu Ruotsin susikannan suotuisan suojelun taso on raportoitu myös EU:n komissiolle artiklan 17 mukaisessa 6-vuotisraportissa. Toisin sanoen menetelmää on toteutettu menestyksekkäästi Ruotsissa suotuisan suojelun tason määrittämisessä ja sitä kautta edelleen kannanhoidollisen metsästyksen toteuttamisessa. Lisäksi ruotsalainen oikeuskäytäntö, johon on viitattu valituksenalaisessa päätöksessä, on vahvistanut menettelyn käyttökelpoisuuden. Edellä olevasta seuraa, että päätöksentekijälle jää harkintavaltaa viitearvon määrittämisessä, minkä on kuitenkin perustuttava parhaaseen käytettävissä olevaan tieteelliseen tietoon susikannasta ja sen kehityksestä.”

Riistakeskus viittaa vastaselityksessään Ruotsissa toteutettavaan kannanhoidolliseen metsästykseseen ja siellä PEP-arvosta johdettuun suden suotuisan suojelun tason määrittämiseen. Luonnonvarakeskuksen mukaan Suomen viitearvojen määrittelyprosessi ei ole eikä sen ole tarkoitus olla identtinen Ruotsin kanssa.¹ Suomen viitearvotyössä korostetaan monipuolisia lähtökohtia ja kehitettävien menetelmien läpinäkyvyyttä, joten Ruotsin malliin tukeutuminen ei ole perusteltua eikä käynnistetyn viitearvotyön mukaista. Lisäksi kukin valtio on vastuussa rajojensa sisällä elävistä lajeista ja niiden populaatioiden suotuisasta suojelutasosta.

Muuta

Muilta osin vetoamme muutoksenhaussa esille tuomimme perusteluihin.

Allekirjoitukset

Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri ry

Antti Virnes
puheenjohtaja

Anne Hirvonen
aluesihteri

Suomen luonnonsuojeluliiton Satakunnan piiri ry

Ilpo Koppinen
puheenjohtaja

Karri Jutila
aluesihteri

¹ [Mihin suden suotuisan suojelutason viitearvon määrittäminen Ruotsissa perustui – miksi Suomessa tehdään hieman toisin? - Luonnonvarakeskus \(luke.fi\)](#)